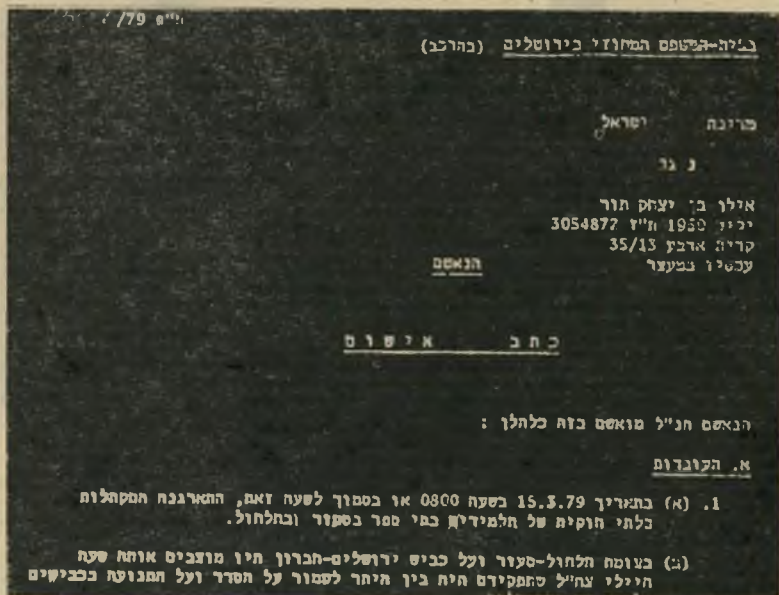

המכנינים בכביש חלחול, כפי שצולמו מתוך המכונית של צוות „העולם הזה“

רצח בחלחול?

דבחה אחמד ארשלכבה (16) נהרגה בעת הפגנת תלמידים בחלחול, בחודש מרס השנה. באותה הפגנה נהרג גם חסאן נצרי ענני (25).

היה זה בעת ביקורו של הנשיא ג'ימי קארטר בישראל. הרוחות היו משולחנות, והפגנות היו צפויות במקומות הרגישים (העולם הזה 2168).

ההפגנות פשטו כאש בכל הגדה. חברון חלחול ושכם מלאו קהל-תלמידים מפגרים ועשן צמיגים שרופים. כוחות צה"ל התארגנו ונערכו בכל ערי-הגדה.

אילן תור (29), תושב קריית-ארבע, היה בדרכו לירושלים באותו הבוקר. כאשר הגיעה המכונית, שבה ישב, לצומת סעורי-חלחול, הבחינו יושביה בחיילי צה"ל, שהיו אמורים להגן על התנועה בכביש ועל הסדר. תלמידים של בית-הספר, בני 17-18, התקבצו להמון סוער, שירד לצור מת. הקהל צעק וצרח ויידה אבנים בחיילי לים. לפי עדויות, היה גודלן של האבנים, שבהן נרגמו החיילים, בין תפוז לאבטיח בינוני.

כאשר ראה נהג הרכב את הנעשה, עצר לפני הצומת. אילן ואדם נוסף ירדו מן המכונית והתקרבו למפגינים. ההפגנה היתה באותו הרגע בעיצומה. נשמעו יריות מן כיוונים שונים. חיילי צה"ל, שהיו באזור, השתמשו בנשקם כדי להפחיד את המתקדרי לים. אחד מהם, רב-טוראי בשירות סדיר, נאשם לפני שבוע בבית-דין צבאי בהריגתו של ענני באותה הפגנה. הוא אף שלח מיכ"תב התנצלות למישפחת ההרוג בחלחול.

אילן ירה מאקדחו לעבר המפגינים. דבר זה נמצאה פצועה, ומתה מפצעיה בבית החולים.

דמות לבושה שחורים

בשבוץ הבא יתחיל מישפטו של אילן, לפי כתב-אישום שהגיש נגדו פרקליט מחוז-ירושלים, מיכה קירש. ה"האשמה: רצח דבחה.

עברה תקופה ארוכה עד שהוחלט כי תור הוא אשר יועמד לדין. החייל הנאשם ברצח ענני מתגונן בטענה של הגנה

עצמית: במישפטו נאמר כי ראה גם שלור-שה אורחים יורים באקדחים לעבר הקהל. החייל מצא עצמו לבדו באחת מסימטאות הכפר, אחרי שנשלח לאגף את ההתקהלות. המון מובל על-ידי דמות לבושה-שחורים התנפל עליו, והוא חשש שנשקו ייחטף ממנו והוא ייהרג. על כן ירה לעבר הקהל ופגע בדמות לבושה-שחורים, שהנהיגה את ההתקהלות. כך נהרג ענני.

בעדויות התביעה במישפט הצבאי התברר, שהטיפול בהפגנה לא הצטיין בסדר מופתי, כוחות צה"ל, שהסתובבו בשטח, איבדו כנראה מגע זה עם זה, ולא שלטו במצב.

50 העדים שהומינה התביעה למישפטו של אילן אמורים להוכיח, כי באותו בוקר הרה"אסון כיוון אילן את אקדחו, ובקור-רוח, בנסיבות שבהן היה יכול לחשוב על תוצאות מעשיו, המית את דבחה בדם קר. יש לשער כי לא יהיה זה קל לתאר את נסיבות אותו יום בצורה מדוייקת. עשן הצמיגים הבוזרים וצעקות ה-

מון התערבו בקולות הירי שנשמעו מכל עבר. בבית-הדין הצבאי, הדן את החייל הנאשם בהריגת ענני, נשמעו עדויות שונות, שמתוכן ברור, כי היו מוקדי יריה שונים באותו זמן. חיילי צה"ל ירו מכמה כיוונים בכל-יגשק צבאיים. ולדבר רי העדויות, נראו גם שלושה אורחים יריים לעבר הקהל. יש לשער, כי תור היה אחד מהאורחים הללו.

הדבר הראשון שאותו תצטרך התביעה להוכיח הוא הקשר הסיבתי בין יריותיו של תור ובין פגיעת-המוות שנפגעה דבר

זה. לשם כך יש לקשר את הכדור הקטן לני לאקדחו של תור. ודבר זה צריך להיר-עשות בעדויות מומחים לבאליסטיקה. עליהם יהיה להבחין ולהוכיח, כי הכדור שהרג את הנערה נורה דווקא מאקדחו של תור, ולא מאחד מכלי-הנשק הרבים שהשתתפו בירי באותו יום.

הוכחה באליסטית

מאחר שהחייל הנאשם סבהריגת ענני מתגונן בטענת הגנה עצמית, אפשר שגם במישפט זה תעלה טענה כזו. אך בני-גוד לרוב ההגנות המישפטיות, לגבי טענה של הגנה עצמית חובת-ההוכחה היא על ה-נאשם. ואם נותר ספק בלב השופטים, הרי אין ספק זה פועל לטובתו של הנאשם.

לגבי טענה של הגנה עצמית על הנאשם להוכיח, כי היתה קיימת סכנה ממשית ומיידית, כלומר, במיקרה כשל תור, עליו להוכיח, כי ההמון הפרוע החל זורם לער-מת, כי קראו קריאות-איום וורקו לעברו אבנים. יש גם להוכיח שאבנים אלה סיכנו את חייו, או היו עלולות לגרום לו חבלה ממשית. על תור גם להוכיח, כי אמנם נכנס לפאניקה, וחשש שהפורעים עומדים להמיתו.

היבט נוסף שיש להוכיח הוא שהנאשם לא השתמש בכוח רב יותר מאשר נדרש בנסיבות המיקרה, וכי לא היתה לו כל דרך נסיגה או בריחה, והוא לא השתמש בה. הרי אומרים תקדימים שונים שלא עשה את כל מה שביכולתו כדי למנוע את מותה של הנערה.

אולם רק כאשר יתחיל המישפט תהיה אפשרות לעמוד על כל ראיות התביעה, ועל מדיניות-ההגנה של הסניגור.

קורבן דבחה מתוך כוונה להרוג...